

на священници-ты: ала съ това не щж мож да ги направж по-достойны, ако тѣи сами не сж учени и приготвени за това свое високо и свято званіе: да дамь нѣщо повече на училище-то, отколко-то му съмь помагаль до сега: нъ за него е длъжна община-та да дава и да го снабдява съ нужды-ты, ако иска да има по-достойны и по-врядны сынове; да дамь да си направж нѣкакъв ханръ, като: пхть или мость, чешмж или кладенець: ала и това е длъжность на общинж-тж да го прави и подправя; да станж да идж на поклонение на Божіи гробъ: ала моя-та душа не е приготвена за това — тамь ходять хора, кои-то искать славж и тръсятъ да си надѣнжтъ онова суетно имя *хаджіа*, или ходять оныя, кои-то имжть артжкъ пары за да хранять гръцкы-ты калугере, и иджть съ сто а врыцать ся съ двѣстѣ! а никой не отива за да ся спаси, защо-то никой никого не може да спаси, ако самъ той си ся не спаси съ покаяніе отъ лоши-ты и съ правение добры работы: да дамь, казваше Дѣдо Добре, въ Святж Горж или въ друго мѣсто на нѣкой манастирь милостынж: ала и тамь нѣма да хване мѣсто, защо-то и наши-тѣ калугере знажть само да иджть на готово, а за народа и не смышлявать — и до днесь още ни на единъ отъ тѣхъ не доходи на умъ, че сж длъжни да отворять нѣгдѣ нѣкое духовно училище, въ кое-то да ся приготвлявать достойни священници и духовни проповѣдници: „тѣлесная поядаютъ, не возвративше духовнымъ“ народу. Да дамь да помогнж на сиромаси, нъ и тѣмъ не ся е помогнжло, защо-то дай имъ десять, дай имъ сто, тѣ щжть ги довршыять, на оставяь пакъ сиромаси като не съмь ги научилъ нищо съ това ми даване да знажть какъ да ся поминувать. Слѣдъ това длъго размышляваніе и чюдение въ какво добро да даде пары-ты си, доходи му на умъ онова евангелско прѣдложение за получаваніе царство небесно, кое-то казва така: „Иже научить и сотворить, сей велій нарѣчется въ царствіи небеснѣмъ“ (кой-то научи и направи другыго да стане чловѣкъ, той ще ся нарѣче най-голѣмъ въ царство небесно). Това Евангелско упжтствие доведе нашъ Дѣда Добри до тжж мысль, че отъ всичкы добрины и ханре, кои-то бы можяль да направи чловѣкъ за душевно-то си спасение та да получи царство небесно, е тая: да ся момага за умственно-шо развышье и образование на чловѣчество-шо; а на чловѣчество-то не може друго-